

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/65/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123204647
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4123204647.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený : Remedium Legal, s.r.o., Prievozska 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. B., v konaní o zaplatenie 290,40 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa v celom rozsahu z a m i e t a .

II. Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Nitra (ďalej len „ súd“) dňa 26.05.2023 požadoval, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 290,40 eura s príslušenstvom, vrátane náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 uzatvorenej medzi postupcom DIGI SLOVAKIA, s.r.o., a EOS KSI Slovensko, s.r.o. postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzavreli dňa 16.05.2017 zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30910874 (ďalej v texte len „zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok postupcu zriadiť a poskytovať službu: diferencia satelit maxi, nájom koncového zariadenia, satelit štandard, prerušenie služby pre neplatenie, aktivačný poplatok za stb, základná inštalácia technikom, poškodenie alebo nevrátenie scart alebo hdmi kábla zo strany účastníka, doplatok extra hbo, diferencia základný balík na maxi v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb a cenníkom ako aj záväzok žalovaného riadne a včas platiť cenu za zariadenie a poskytovanie služieb podľa zvoleného programu a dodržiavať svoje povinnosti v súlade s touto zmluvou. Právny predchodca žalovanému vystavil nasledovné faktúry : 1. Faktúra č. 1705098501 na sumu 11,10 eura so splatnosťou 30.06.2017, 2. Faktúra č. 1706091414 na sumu 11,10 eura so splatnosťou 31.07.2017, 3. Faktúra č. 1707109168 na sumu 11,10 eura so splatnosťou 31.08.2017, 4. Faktúra č. 1708102060 na sumu 16,40 eura so splatnosťou 30.09.2017, 5. Faktúra č. 1709095735 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 31.10.2017, 6. Faktúra č. 1710111904 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 30.11.2017, 7. Faktúra č. 1711099174 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 31.12.2017, 8. Faktúra č. 1712087966 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 31.01.2018, 9. Faktúra č. 1801098819 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 28.02.2018, 10. Faktúra č. 1802070312 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 31.03.2018, 11. Faktúra č. 1803086379 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 30.04.2018, 12. Faktúra č. 1804037006 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 31.05.2018, 13. Faktúra č. 1806136826 na sumu 228,70 eur so splatnosťou 10.07.2018. V rámci faktúry č. 1806136826 si postupca o.i. uplatnil aj pokutu za nevrátenie zariadení špecifikovaných v zmluve ako aj v predmetnej faktúre z titulu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného vrátiť po skončení zmluvy predmetné technické zariadenia. Vzhľadom na to, že žalovaný vyššie uvedené faktúry za poskytnuté služby postupcovi neuhradil riadne a včas, postupca odstúpil od zmluvy v súlade s § 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických

komunikáciách ako aj v súlade s ustanoveniami všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 290,40 eur. Dňa 19.11.2019 uzavrel žalobca so žalovaným Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5766587 (ďalej v texte len „Dohoda“), na základe ktorej žalovaný záväzok vyplývajúci zo zmluvy a z faktúr uznal v zmysle ustanovenia § 110 ods. 1 v spojení s ustanovením § 558 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žaloby neuskutočnil žiadne úhrady. Žalobca si uplatnil voči žalovanému aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky titulom vykonaného úkonu právnej služby - predžalobnej výzvy v sume 42,91 eur.

2. Súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu vydaním platobného rozkazu, ktorý bol zrušený, pretože sa ho nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk.

3. Žalovaný sa nevyjadril k žalobe, ktorá mu bola doručená zverejnením oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu podľa § 106 ods. 3 CSP, pretože sa mu nepodarilo doručiť žalobu na adresu jeho trvalého pobytu a vykonaním všetkých potrebných úkonov na zistenie jeho skutočného pobytu sa nepodarilo zistiť žiadna iná adresa.

4. Súd vyzval žalobcu, aby preukázal, že odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb jeho právneho predchodcu zo dňa 14.05.2018, ktorej súčasťou bola aj kvalifikovaná výzva podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. sa mohlo dostať do dispozičnej sféry žalovaného.

5. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že doručovanie ohľadne výzvy nebolo doposiaľ žalovaným popreté, ani spochybnené, preto je toto potrebné považovať za nesporné skutkové tvrdenie. Uvedenú skutočnosť považoval za skutkovú otázku, ktorú rozporuje iba súd.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, pričom pojednávanie vykonal v neprítomnosti strán sporu podľa § 180 CSP, pretože na takýto postup mal splnené procesné podmienky. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu svoju neúčast', a požiadal, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaný mal predvolanie na pojednávanie vykázané podľa § 111 ods. 3 CSP.

7. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu, pričom vychádzal z dôkazov, ktoré predložil, vykonal dokazovanie listinami, ktoré sú obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, súd zistil, že právny predchodca žalobcu - obchodná spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o., uzavrela so žalovaným dňa 16.05.2017 zmluvu, ktorou sa zaviazala žalovanému poskytovať služby satelitnej a káblovej televízie a žalovaný sa zaviazal platiť cenu za zriadenie a poskytovanie služieb v zmysle zmluvy a cenníka.

9. Spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. vystavila žalovanému faktúru č. 1705098501 na sumu 11,10 eura so splatnosťou 30.06.2017, faktúru č. 1706091414 na sumu 11,10 eura so splatnosťou 31.07.2017, faktúru č. 1707109168 na sumu 11,10 eura so splatnosťou 31.08.2017, faktúru č. 1708102060 na sumu 16,40 eura so splatnosťou 30.09.2017, faktúru č. 1709095735 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 31.10.2017, faktúru č. 1710111904 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 30.11.2017, faktúru č. 1711099174 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 31.12.2017, faktúru č. 1712087966 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 31.01.2018, faktúru č. 1801098819 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 28.02.2018, faktúru č. 1802070312 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 31.03.2018, faktúru č. 1803086379 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 30.04.2018, faktúru č. 1804037006 na sumu 1,50 eura so splatnosťou 31.05.2018, faktúru č. 1806136826 na sumu 228,70 eura so splatnosťou 10.07.2018.

10. Spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. listinou zo dňa 14.05.2018 odstúpila od zmluvy o poskytovaní verejných služieb a zároveň upozornila žalovaného, na možnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 zákona na inú osobu aj bez jej súhlasu.

11. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. a žalobcom bola dňa 27.03.2019 postúpená pohľadávka, ktorá je predmetom sporu na žalobcu. Súčasťou zmluvy je aj príloha, v ktorej je identifikovaná predmetná pohľadávka voči žalovanému.

12. Listinou zo dňa 07.05.2019 žalobca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky zo strany spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. ako jeho právneho predchodcu, pričom žalovanému oznámil celkovú výšku pohľadávok ku dňu postúpenia vo výške 290,40 eura.

13. Žalobca listinou zo dňa 05.05.2023, nazvanou ako pokus o zmier vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 362,86 eura najneskôr do 15.05.2023.

14. Zo všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), časť VIII. „oznamovanie a doručovanie“ (bod 3. a 4.) vyplýva, že za kvalifikované oznámenie sa považuje doručenie oznámenia podniku doporučenou zásielkou na poslednú známu adresu účastníka. Oznámenie podniku sa považuje za oznámené dňom, keď účastník prevezme doručované Oznámenie podniku a potvrdí jeho prevzatie subjektu poverenému doručovaním. Ak nemožno Oznámenie podniku z akéhokoľvek dôvodu doručiť takýmto spôsobom, považuje sa oznámenie podniku za doručené a oznámenie posledným dňom odbernej lehoty určenej na vyzdvihnutie po tom, ako bolo uložené u subjektu povereného doručovaním (napr. poštový podnik), a to aj v prípade že sa účastník o uložení oznámenia podniku nedozvedel (bod 3.). Za bežné oznámenie sa považuje doručenie Oznámenia Podniku na poslednú známu adresu účastníka s tým, že v prípade akýchkoľvek pochybností ohľadne okamihu doručovania sa oznámenie podniku považuje za doručené vo štvrtý kalendárny deň po jeho odoslaní (bod 4.).

15. Z dohody o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5766587 zo dňa 08.10.2019, uzavretej dňa 19.11.2019 medzi žalobcom a žalovaným vyplýva, že žalovaný uznal dlh vo výške 371,65 eura, čo do dôvodu a výšky. Zároveň si dohodol výšku splátok 20 eur, splatných k 20. dňu v mesiaci, s dátumom prvej splátky dňa 20.11.2019.

16. Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon č. 351/2011 Z. z.), zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

17. Podľa § 43 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z. z. účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry, c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

18. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe, aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

19. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

20. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobine upravená, nesmie však odporovať obsahu, alebo účelu tohto zákona.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

25. V konaní nebolo sporné, a aj bolo preukázané, že spoločnosť (právny predchodca žalobcu) DIGI SLOVAKIA, s.r.o., a žalovaný uzavreli dňa 16.05.2017 zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Predmetnú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu súd považoval za zmluvu podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. (v znení účinnom v čase jej uzavretia) s tým, že s poukazom na predmet činnosti právneho predchodcu žalobcu, ide súčasne aj o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. (ako právny predchodca žalobcu) vystupovala ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V konaní nebolo sporné, že žalovaný neuhradil žalobcovi, respektíve jeho právnenému predchodcovi úhradu za služby káblovej a satelitnej televízie, skutkové tvrdenia v žalobe neschobynil, k žalobe sa nevyjadril.

26. Súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní, pretože túto je povinný skúmať súd z úradnej povinnosti, aj keď o strana konania nenamieta. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29. júna 2010 „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu – žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo sis tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa s ňou v konaní nezaoberal. Tým, že prvostupňový súd rozhodol v prospech žalobcu, ktorému právo na náhradu škody priznal, implicitne rozhodol aj o tom, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby voči žalovanému, u ktorého súd dospel k záveru, že je pasívne vecne legitimovaný.“

27. Súd sa v predmetnom konaní primárne zaoberal tým, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia v spore, to znamená či boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky, pretože zákon č. 351/2011 Z.z. nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidla pri postúpení pohľadávok. Podľa názoru súdu pre platné postúpenie pohľadávky platia predpoklady podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. (teraz § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. z.), ktorých v splnenie v spore preukazuje žalobca, ktorého zaťažuje povinnosť preukázať, že je vo veci aktívne vecne legitimovaný subjektom, ktorý platne nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa žalovaného – spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. je iba pohľadávka, ktorá je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve podniku na plnenie potom, čo bol účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, kedy môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo zákon č. 351/2011 Z.z. , pri porušení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky porušuje zákon, a je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný.

28. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, čo odôvodňuje nasledovne. V konaní síce bola preukázaná existencia písomnej výzvy podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciach (teraz § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. z.), ktorá je súčasťou listiny nazvanej ako „odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb“ zo dňa 14.05.2018 (č. I. 24 spisu), avšak nebolo preukázané, že žalovanému sa dostala takáto výzva do dispozičnej sféry a teda sa s ňou mohol oboznámiť. Pretože žalobca nepredložil k uvedenej výzve doručenkú, súd ho vyzval, aby predložil doklad preukazujúci, doručenie takejto výzvy, respektíve doklad preukazujúci, že sa predmetná

výzva mohla dostať do dispozičnej sféry žalovaného. Na výzvu súdu žalobca uviedol, že ide o skutkovú otázku, pričom doručovanie výzvy v zmysle § 43 ods. 13 ZEK do dispozičnej sféry žalovaného nebolo zo strany žalovaného popreté, ani spochybnené, preto je potrebné považovať uvedené za nesporné skutkové tvrdenie (vyjadrenie na č.l. 91 a nasl.).

29. Súd ku skutkovému tvrdeniu žalobcu, podľa ktorého doručovanie výzvy podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách (teraz § 86 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách), sa považuje nesporné skutkové tvrdenie uvádza nasledovné. V danom prípade nie je možné vychádzať z toho, že žalovaný nepoprel skutkové tvrdenie žalobcu, a preto ostali nesporné a preto by mal súd žalobe automaticky vyhovieť. Aj napriek tomu, že platnosť postúpenia pohľadávky nebola žalovaným namietaná, v danom prípade ide o spotrebiteľský spor v zmysle § 295 CSP, pričom súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Takýmto dôkazom, ktorý si súd vyžiadal od žalobcu, bol dôkaz o tom, že sa výzva podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách č. 351/2011 Z. z. (teraz § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. z.), ktorá bola súčasťou listiny nazvanej ako „odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb“ zo dňa 14.05.2018 mohla dostať do sféry dispozície žalovaného. Ani pri pasivite žalovaného nie je možné vychádzať z nepopretia skutkového tvrdenia, pretože v spotrebiteľských sporoch je súd v zmysle § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu spotrebiteľa prihliadať ex offa. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v obdobnej veci ako je tu prejednávaná, v ktorom odvolací súd uviedol, že podstatné je, že v danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čiže ide o spor s ochranou slabšej strany sporu v zmysle ustanovení § 290 a nasl. CSP, v ktorých sporoch súd vykonáva v prospech slabšej strany sporu potrebné dokazovanie aj bez návrhu (§ 295 CSP). Zároveň v takýchto sporoch v zmysle ustanovenia § 300 CSP platí, že na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Znamená to, že na tzv. spotrebiteľské spory sa ustanovenia o konaní použijú len „primerane.“ Ustanovením o konaní je i § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa zásadne v „bežnom“ sporovom konaní stranou nepopreté skutkové tvrdenia považujú za nesporné. Toto ustanovenie (§ 151 ods. 1 CSP) však na spotrebiteľské spory aplikovať nemožno, pretože jeho použitie, vzhľadom na charakter spotrebiteľských sporov, v ktorých sa vo zvýšenej miere uplatňuje protektívna ingerencia súdu, nemožno považovať za primerané. V spotrebiteľských sporoch nemožno vychádzať z toho, že stačí, ak žalovaný - spotrebiteľ skutkové tvrdenia žalobcu - dodávateľa výslovne nepoprel, čím sú tvrdenia žalobcu preukázané, nakoľko v týchto sporoch je súd v zmysle ust. § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu takéhoto spotrebiteľa prihliadať ex offa. Okrem toho, súd je vždy z úradnej povinnosti povinný skúmať vecnú legitimitáciu, a to aj napriek tomu, ak to žiadna zo sporových strán nenamietala.

30. Vzhľadom na uvedené, súd následne vyhodnocoval, či doručovanie takejto výzvy podľa VOP neodporuje zákonu. V zmysle bodu 4. časti VIII. „Za bežné oznámenie sa považuje doručenie Oznámenia Podniku na poslednú známu adresu účastníka s tým, že v prípade akýchkoľvek pochybností ohľadne okamihu doručovania sa oznámenie podniku považuje za doručené vo štvrtý kalendárny deň po jeho odoslaní.“ Podľa názoru súdu, v prvom rade je potrebné poznamenať, že takto dojednaná fikcia doručenia obsiahnutá v bode 4 časti VIII. VOP je v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchýlnu dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené.

31. Ďalej súd uvádza, že pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu o tom, že splnenie zákonnej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. je naplnené aj odoslaním takejto výzvy podľa bodu 4, časť VIII. VOP, súd sa s takýmto názorom nestotožňuje. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou

osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020).

32. S poukazom na všetky vyššie uvádzané skutočnosti, súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách je tak potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a tento právny úkon je tak absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offo prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol. Súd zároveň poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019 z ktorého okrem iného vyplýva, že: „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

33. Zo všetkých, vyššie uvádzaných dôvodov súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pretože neboli kumulatívne splnené podmienky podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, a síce nebolo preukázané, že by sa výzva podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách dostala do sféry dispozície žalovaného, pretože žalobca takúto skutočnosť nepreukázal (takúto skutočnosť nepreukázal ani po výzve súdu, keď nepredložil žiadnu doručenkú, respektíve poštový podací hárok.).

34. Nad rámec uvedeného súd poznamenáva a poukazuje na prezentovaný názor v rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/65/2022 zo dňa 22.08.2023, kde odvolací súd v skutkovo obdobnej veci, potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý dospel k rovnakému názoru ako súd v tejto veci. Súd prvej inštancie v predmetnom konaní uviedol, že prezentovaný názor najvyššieho súdu 5Cdo/36/2020 publikovaný v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov SR 1/2021, nebol prekonaný iným stanoviskom, či rozhodnutím. Vzhľadom na uvedené súd ustálil, že povinnosťou žalobcu bolo v danom spore preukázať, že jeho právnym predchodcom prezentovaný prípis označený ako Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ktorý mal predstavovať výzvu v zmysle § 43 ods.13 z.č. 351/2011 Z. z., bol nie len, že z jeho strany žalovanému zaslaný, ale že mu bol doručený aspoň spôsobom predvídateľným dosiaľ platnou judikatúrou najvyššieho súdu v zmysle § 45 ods. 1 OZ (tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Obdo 73/2016). Odvolací súd poznamenal, že účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície – už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie dostane do jeho dispozičnej sféry nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom.

35. Z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky sa žalobca nestal veriteľom žalovaného, v dôsledku čoho je aj dohoda o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky v splátkach potrebné považovať za absolútne neplatnú. Okrem toho, v dôsledku absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu, aj v prípade danosti aktívnej vecnej legitímácie by bol nárok žalobcu už premlčaný a to s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka (posledná faktúra bola splatná dňa 10.07.2018 a žaloba podaná na súd dňa 26.05.2023), teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 OZ. Nad rámec uvedeného súd uvádza, že nevyhodnocoval z vyššie uvádzaných dôvodov platnosť, respektíve neplatnosť dohody o uznaní dlhu, pretože žalobu bolo potrebné zamietnuť pre absenciu aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný, nárok na náhradu trov konania nepriznal a to z dôvodu, že mu v konaní žiadne trovy konania preukázateľne nezvnikli, pretože bol nečinný. Zároveň súd nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné

na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.